

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 5. Electio Diaconorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Oportet Deo obedire magis, quam hominibus: coeperuntque asserere Jesum esse Salvatorem. Jamque Judæi superante rabie cogitabant eos interficere; sed unus legis peritorum venerabilis, Gamaliel nomine, aliud suasit dicens: Si hæc molitio ab hominibus est, dissipabitur, si a Deo, non poteritis resistere. Placuit consilium, ita ut Apostolos dimitterent, sed flagellatos, addito iterum præcepto ne de Nomine Jesu quidquam loquerentur. Iverunt Apostoli gaudentes, quod digni fuerint inventi pro hoc Nomine contumeliam sustinere. Nec cessarunt singulis diebus in templo, & per domos docere.

Sæculum I.
A. C. 34.

§. V.

Electio Diaconorum.

Discipuli in dies augebantur, inter quos non modicus Sacrificatorum numerus. Tot inter fideles multi erant Hellenistæ, seu Judæi in Græcia nati linguam Syriacam ignorantes, qua utebantur Palæstini, Græcæ solius gnari. Hi querebantur, in distributionibus ordinariis eorum viduas sperni. Igitur Apostoli, fidelium multitudine convocata, dixerunt: *Æquum non est, ut derelinquamus verbum Dei, & serviamus mensis, sed septem viros bonæ famæ, plenos Spiritu S. & sapientia ex vobis eligite, quos huic operi præsi-*

Act. 6. 7.

Act. 6. 1.

Sæculum I.
A. C. 34.

præficiamus, nos vero orationi, & Ministerio verbi vacabimus. Tunc electi Stephanus, Philippus, Prochorus, Nicanor, Timon, Parmenas, & Nicolaus Profelytus Antiochenus. Omnia nomina græca sunt, eosque omnes fuisse Hellenistas credibile. Hi Apostolis oblatis sunt, qui orantes imposuerunt eis manus. Hic habemus primos Diaconos. Ipsorum curæ demandatum, alere pauperes, & in Ecclesia, ubi tum omnia erant communia, cujuslibet sustentationi necessaria distribuire. Insuper eorum erat mensæ sacræ inservire, seu Eucharistiæ administrationi. Nec non oblata occasione Evangelium prædicabant.

Euseb.

Chron.

ann. 34.

Id. L. II.

hist. c. I.

Epiph. hæc.

29. n. 4.

Hier. de

Script. in

fac.

S. Jacobus

Jerosolymo-

rum Episco-

pus.

Tunc creditur Apostolus Jacobus, iustus cognominatus, primus Jerosolymorum Episcopus constitutus. Dicebatur frater Domini, utpote Jesu Christi cognatus, Alphæi filius, & Mariæ Beatissimæ Virginis sororis. Petrus, & duo filii Zebedæi Jacobus, & Joannes eum in Episcopum crearunt, omni deposita æmulatione, nec alicujus inter cæteros eminentiæ, cujus tot testimonia a Domino acceperant, avidi. Ajunt ejus frontem in Dignitatis signum auri lamina ornatam. Sanctus fuit, id est, ab utero matris Deo sacer; nunquam bibit vinum, nec carnes manducavit; semper a novacula intactus, nec balneo, nec unguento aliquando usus;

usus; quod magna certe austeritas in regione calida. Soli licebat sanctuarium intrare, nunquam lanea, sed linea veste tecto. Inveniebatur in templo genuflexus pro populo deprecans, ita ut ex orationis protractione genua ejus, ut camelii, obcalluerint. Ob virtutis excellentiam justus dictus est, Syriace *oblia*, id est, agger populi; seu potius *opblia*, quod est Dei munimentum. Gubernavit Ecclesiam Jerosolymitanam viginti novem annis.

Sæculum I.

A. C. 34.

Hegejip. 5.

hist. ap. Euf.

II. hist. c. 23.

§. VI.

Martyrium S. Stephani.

S. Stephanus, Diaconorum primus, ple-
nus gratia, & fortitudine edebat magna miracula, libere prædicans Jesum Christum. Ideo quidam Judæorum ex provinciis insurrexerunt in eum. Erant quidam eorum libertini, quod est, ex servitute manumissi; nam tales a Romanis in Italiam servi abducti fuerant, postea libertate donati. Erant aliqui Cyrenæi, illorum nempe posteritas, quos Ptolomæorum primus in illam Africæ partem transtulerat, aliqui denique ex Alexandria, ex Cilicia, & Asia. Cum S. Stephanus resistere disputando non possent; falsos testes excitarunt, qui eum blasphemiam in Moysen, & Deum accusarent; dixisse

Martyrium

S. Stephani.

Act. 6. 8.

Jos. cont.

App. l. 2.

p. 1603.